

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112010150
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1112010150.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Kamila Ivánka, v trestnej veci obžalovaného R. N., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T 7/2012 z 2.10.2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. septembra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného R. N., L.. XX.X.XXXX E. J. sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 2T/7/2012 z 2.10.2012 bol obžalovaný R. N. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 6. septembra 2010 o 19.07 hodine v Bratislave po ulici C. L. smerom na K. ulicu viedol osobné motorové vozidlo BMW 320, evidenčného čísla J.-XXXRH v pravom jazdnom pruhu a v križovatke s ulicami T.-K. v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 písm. c/ zákona číslo 8/2009 Zbierky zákonov o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a s ustanovením § 9 ods. 3 písm. b/ Vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky číslo 9/2009 Zbierky zákonov v znení neskorších predpisov vošiel do križovatky so súčasne svietiacim žltým svetlom „Pozor!“ pred zasvietením zeleného svetla „Voľno!“, čím porušil povinnosti vodiča a to nevenovaním sa plne vedeniu vozidla a nesledovaním situácie v cestnej premávke, pričom došlo k stretu so zľava na signál s plným zeleným svetlom „Voľno“ jazdiacou cyklistkou C.. T. G. idúcou po T. ulici smerom na X. ulicu v pravom jazdnom pruhu, následkom čoho poškodená C.. T. G. utrpela ťažké zranenia - otvorenú zlomeninu oboch kostí pravého predkolenia, dve tržnozhoždené rany vo vlasatej časti hlavy, otras mozgu, pohmoždenie mäkkých častí s okoloočnicovou podliatinou vľavo, pohmoždenie chrbta ľavej a pravej ruky, pohmoždenie s podliatinou v sedacej oblasti vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti do 18.1.2011 a následnou dobou kúpeľnej liečby od 28.6.2011 do 18.7.2011.

Za tento prečin bol obžalovaný odsúdený podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody poškodenej C.. T. G., J. J., I.N. A.. Č.. XX vo výške 12 000 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný R. N. a to zahlásením do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 2.10.2012 (č.l. 210), ktoré odvolanie následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že zastáva názor, že citovaný rozsudok prvostupňového súdu je chaotický, nezrozumiteľný, skutok v ňom opísaný je neurčitý a nie je v súlade s Ústavou, či ústavnými zákonmi, zákonmi ako aj ostatnými všeobecnými právnymi predpismi, najmä Trestným zákonom a Trestným poriadkom. Je nezákonný, pretože má závažné formálne a procesné vady nerešpektujúce základné zásady trestného konania a na druhej strane má aj závažné hmotnoprávne vady, ktoré spočívajú v jeho nesúlade s právnymi predpismi SR.

V prvom rade poukázal na skutočnosť, že okresný súd sa nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré uviedol k stanovisku k obžalobe, nakoľko má za to, že obžaloba i značná časť prípravného konania trpí procesnoprávnymi i hmotnoprávnymi vadami.

Má za to, že v obžalobe uvedené tvrdenie, že obžalovaný R. N. vošiel do križovatky na signál so súčasne svietiacim červeným svetlom „stoj“ a žltým svetlom „pozor“ nebolo preukázané žiadnym relevantným dôkazom a rovnako nie je preukázané tvrdenie poškodenej, že do križovatky vchádzala s plným zeleným svetlom.

V rámci dokazovania navrhol, aby bol vypracovaný nový znalecký posudok z odboru cestná doprava, keďže vzájomná poloha OMV a cyklistky, v okamihu zrážky bola určená nejasne, nepresne a z nevysvetliteľných dôvodov nezodpovedá poškodeniam ako na OMV tak na bicykli poškodenej. Uvedený návrh na doplnenie dokazovania bol samosudcom okresného súdu zamietnutý. V tejto súvislosti i v spojitosti so zamietnutím uvedeného návrhu na doplnenie dokazovania uviedol, že na strane 11 znaleckého posudku, znalkyňa z neznámych dôvodov skúmala len údajné deformácie zodpovedajúce kontaktu tela s vozidlom, avšak neskúmala deformácie vzniknuté kontaktom vozidla s bicyklom poškodenej a teda nijak nie je vysvetlené poškodenie plastovej mriežky na str. 12 posudku, ktoré je na ľavej strane, pričom takéto poškodenie by jednoducho v prípade zrážky tak, ako je znázornená na strane 16 posudku vzniknúť nemohlo - na ľavej strane vozidla nie je totiž dokumentovaný žiadny kontakt s vozidlom.

Znalkyňa na strane 26 znaleckého posudku naopak uvádza, že cyklistka s najväčšou pravdepodobnosťou vošla do križovatky na žltý signál, teda jej výpoveď je týmto vyvrátená, touto skutočnosťou, sa však OČTK ani súd pred vydaním napadnutého rozsudku nezaoberali.

Taktiež rýchlosť pohybu cyklistky je na strane 20 znalkyňou ustálená na 16-18 km/hod., avšak na strane 26 uvádza znalkyňa rýchlosť len 15 km/hod., pričom priemerná rýchlosť podľa tabuľky na strane 25 je pre vekovú kategóriu poškodenej 3,45 m/s, čo je 12,42 km/h, čím je bez pochyb preukázaná aj existencia vnútorných rozporov v samotnom posudku.

Dôrazne namietal tú skutočnosť, že signál, na ktorý mal obžalovaný podľa názoru znalkyne vchádzať do križovatky je určený v posudku výlučne na základe tej skutočnosti, že vozidlo predtým stojace vo vedľajšom jazdnom pruhu vošlo do záberu kamery až 1 sekundu po zrážke. Súd sa však absolútne nevysporiadal s možným vysvetlením takéhoto záveru spočívajúceho v tom, že cyklistku mohol vodič vozidla, ktoré vchádzalo do križovatky až potom, ako vošiel do križovatky vidieť, a teda z toho dôvodu vošiel do križovatky až neskôr, ako mu zasvietil zelený signál. Na rozdiel od neho, mohol vodič tohto vozidla cyklistku bez akýchkoľvek prekážok v rozhľade vidieť, pričom on mal vo výhľade prekážku - vozidlo Audi Q7, značných rozmerov, cez ktoré cyklistku nemohol vidieť a ani jej pohyb predvídať. V tejto súvislosti uviedol, že mu žiadny predpis na úseku cestnej premávky a žiadna norma bez pochyb neurčuje, na aký signál a na ako dlho trvajúci zákonite vchádzajú motorové vozidlá do križovatky. Nie je teda vylúčené, že vozidlá, ktoré sú podľa znaleckého posudku považované za vozidlá vchádzajúce do križovatky ihneď po rozsvietení signálu „Voľno“, nevošli do križovatky dlhšiu dobu po jeho rozsvietení práve z toho dôvodu, že cyklistku videli.

Takéto úvahy znalca odvodzujúce moment rozsvietenia zeleného signálu „Voľno“ od individuálneho správania vodiča a jeho vozidla stojaceho vo vedľajšom jazdnom pruhu považuje za absurdné,

skresľujúce a v prvom rade za nezákonné, nakoľko takýmto spôsobom vykonané znalecké dokazovanie nielenže nemá oporu v zákone, ale je dokonca v príkrom rozpore s ním. V tejto súvislosti v neposlednom rade poukázal aj na výsluch znalkyne, ktorá uviedla, že sa jedná o modelovú situáciu a simuláciu, pričom výsledkom takejto simulácie nemôže byť zistenie, ktoré s istotou určí skúšobný priebeh nehodového deja. Takýmto spôsobom bola určená len pravdepodobná verzia vzniku dopravnej nehody, avšak iba pravdepodobnosť na vyslovenie odsudzujúceho výroku v rozsudku nepostačuje.

Zastáva názor, že k modifikácii skutku, oproti skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba došlo zo strany prvostupňového súdu v rozpore so zásadou zachovania totožnosti skutku, nakoľko otázka, na aký signál vošiel do križovatky je pre posúdenie jeho konania kľúčová. Zmenu skutkovej vety mu súd oznámil, až vo vyhlásenom rozsudku.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila i poškodená C.. T. G., G.. prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, I.. E. B.. V písomne vyhotovenom vyjadrení, ktoré bolo doručené okresnému súdu 25.4.2013 uvádza, že poukazuje na závery znaleckého posudku, znalkyne z odboru cestnej dopravy, z ktorých nepochybne vyplýva, že technika jazdy obžalovaného nebola správna v dôsledku čoho došlo k zrážke poškodenej jazdiacej na bicykli a k závažným zraneniam, ktoré sú dokumentované v spise. Zastáva názor, že obžalovaný, ako účastník cestnej premávky sa správal nedisciplinovane a bezohľadne a nepresvedčil sa v čase, keď vchádzal do križovatky, či môže bezpečne prejsť bez ohrozenia iného účastníka. Dodala ešte, že obžalovaný sa ani raz neinformoval o jej zdravotnom stave a ani neprejavil akýmkoľvek iným spôsobom súcitnosť s poškodenou.

Obžalovaný R. N. sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu, napriek riadne a včas vykázanému doručeniu dňom 15.8.2013 nedostavil, svoju účasť ospravedlnil a zaslal odvolaciemu súdu vyhlásenie, že súhlasí s tým, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Vzhľadom na riadne a včas vykázané doručenie, ako aj písomné prehlásenie obžalovaného, odvolací súd za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajca obžalovaného, C.. B. D. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok a vo veci rozhodnúť oslobodzujúcim rozsudkom, alternatívne navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu s tým, aby bol do konania pribatý ďalší znalec z odboru cestnej dopravy, keďže s posudkom znalkyne z odboru cestnej dopravy pribatej v predsúdnom konaní sa nestotožňuje. V ďalšom zotrval na písomne odôvodnenom odvolaní a súčasne založil do spisu v písomnej podobe konečný návrh, ktorý na verejnom zasadnutí prečítal.

Splnomocnenec poškodenej I.. E. B. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa k výroku o náhrade škody nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade odvolania podaného obžalovaným preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného R. N. nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolačný súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že na obžalovaného R. N. prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I po č.k. 3Pv 832/10-15 dňa 22.2.2012 podal obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák., na skutkovom základe, že

dňa 6. septembra 2010 o 19.07 hodine v Bratislave po ulici C. L. smerom na K. ulicu viedol osobné motorové vozidlo BMW 320, evidenčného čísla J.-XXXRH v pravom jazdnom pruhu a v križovatke s ulicami T. - Dunajská v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 písm. c/ zákona číslo 8/2009 Zbierky zákonov o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a s ustanovením § 9 ods. 3 písm. b/ Vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky číslo 9/2009 Zbierky zákonov v znení neskorších predpisov vošiel do križovatky na signál so súčasne svietiacim červeným svetlom „Stoj!“ a žltým svetlom „Pozor!“, pričom došlo k stretu so zľava na signál s plným zeleným svetlom „Voľno“ jazdiacou cyklistkou C.. T. G. idúcou po T. ulici smerom na X. ulicu v pravom jazdnom pruhu, následkom čoho poškodená C.. T. G. utrpela ťažké zranenia - otvorenú zlomeninu oboch kostí pravého predkolenia, de tržnozhoždené rany vo vlasatej časti hlavy, otras mozgu, pohmoždenie mäkkých častí s okoloočnicovou podliatinou vľavo, pohmoždenie chrbta ľavej a pravej ruky, pohmoždenie s podliatinou v sedacej oblasti vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti do 18.1.2011 a s následnou dobou kúpeľnej liečby od 28.6.2011 do 18.7.2011

Pokiaľ ide o skutkové okolnosti je treba uviesť, že obžalovaný od počiatku trestného stíhania sa obhajuje tým, že po prejení autobusovej stanice Mlynské Nivy sa zaradil do pravého jazdného pruhu, na semafore naskočila postupne žltá a zelená, preto pokračoval v jazde. Spoza áut vyšla cyklistka, do ktorej narazil, pričom ihneď po zrážke zastavil motorové vozidlo a poškodenej poskytol pomoc. Zotrval na tom, že križovatku prechádzal na zelené svetlo.

V uvedenej trestnej veci bola vypočutá svedkyňa T. Y., ktorá v čase nehody bola spolujazdkyňou obžalovaného a ktorá vypovedala, že na priebeh nehody si nepamätá, pretože nedávala pozor. Vie však, že prechádzali križovatkou smerom na Dunajskú, pamätá si oranžové svetlo a následne si pamätá náraz.

Poškodená C.. T. G. vypovedala, že na bicykli prechádzala z ulice Dostojevského na Karadžičovú, pokračujúc cez križovatku na Mlynských Nivách, išla v pravom jazdnom pruhu na svojom bicykli. Určite išla na zelený signál, túto trasu pozná, pretože po nej bežne chodievala aj autom. Na samotnú zrážku si nepamätá, pretože sa prebrala na zemi s bolesťou v nohe, ktorá nad členkom bola prakticky odtrhnutá do pravého uhla tak, že si videla vlastné kosti, cítila bolesť v hlave a tieto zranenia, resp. pocity zodpovedali aj neskorším lekárskeým správam. Ako posledné si pamätá, že prechádzala semafor na zelené svetlo, ostatné má vytreté. Dodala, že je tridsaťročná vodička auta, bez nehody, periférne videla vpravo stáť vozidlá, ktoré sa nehýbali, pričom tieto vozidlá stáli v dvoch alebo troch jazdných pruhoch.

V uvedenej trestnej veci bol vypracovaný znalecký posudok znalkyňou z odboru doprava cestná, W.. R. T., ktorá v záveroch svojho znaleckého posudku uviedla, že analýzou dopravnej nehody zo dňa 6.9.2010, pri ktorej došlo k zrážke osobného motorového vozidla BMW 320d a bicykla boli zistené nasledovné varianty pravdepodobného priebehu dopravnej nehody.

Podľa výpovede R. N. vošiel do križovatky, keď mu cca 10-15 m pred križovatkou zasvietil zelený signál na SSZ. Táto jeho výpoveď je neprijateľná, pretože na základe záznamu z kamerového systému je zrejmé, že vozidlo z vedľajšieho jazdného pruhu určeného pre priamy smer a odbočenie doľava vošlo do križovatky presne 1 sekundu po zrážke, čo zodpovedá zasvieteniu zeleného signálu pre priamy smer, podľa signálneho plánu. Je prijateľné, že vodičovi v uvedenej vzdialenosti zasvietil žltý a nie zelený signál SSZ.

Podľa výpovede C.. T. G. vošla do križovatky na zelený signál pre jej smer jazdy ssz. Z výsledkov simulácie je prijateľné, že vošla na konci zeleného signálu, prípadne na začiatku žltého signálu (podľa toho, kedy sa pohľadom presvedčila o tom, aký signál svieti pre jej smer). V takom prípade mala na bezpečné opustenie križovatky do rozsvietenia zeleného signálu pre smer jazdy vozidla BMW 320d 6 sekúnd a pri uvažovanej rýchlosti 15km/h, by prešla cca 25 metrov, táto vzdialenosť bola dostatočná na

opustenie križovatky a koridoru pohybu vozidla BMW 320d. Je tiež prijateľná vyššie priemerná rýchlosť jej jazdy, ako v okamihu zrážky.

Ak cyklistka C.. G. vošla do križovatky na zelený signál, pre jej smer jazdy potom nemala možnosť zrážke zabrániť. Podľa platných právnych predpisov, nie sú cyklisti nijako informovaní, koľko času majú na opustenie križovatky riadenej SSZ, ktorej signálne plány sú dimenzované na maximálnu dovolenú rýchlosť v danom úseku, pre výpočet potrebného času, na vyprázdnenie križovatky pre motorové vozidlá. V tomto prípade na bezpečné opustenie križovatky do rozsvietenia zeleného signálu pre smer jazdy vozidla obžalovaného mala 6 sekúnd a pri uvažovanej rýchlosti 15km/h by prešla 25 metrov. Možnosť zabrániť zrážke mal vodič - obžalovaný, ak by zastavil v križovatke, keď mu svietil ešte žltý signál, prípadne by znížil rýchlosť prízjazdu do križovatky tak, aby vošiel do križovatky až na zelený signál.

Na základe výsledkov simulácii možno konštatovať, že technika jazdy vodiča osobného motorového vozidla obžalovaného nebola správna. Hlavným prvkom nesprávnej techniky jazdy bolo to, že vošiel do križovatky na žltý signál, vytvoril kolíziu situáciu a cyklistke prekážku, pri ktorej došlo k zrážke. Technika jazdy cyklistky - poškodenej C.. G. bola správna, pretože je z technického hľadiska prijateľná, že do križovatky vošla na zelený signál pre jej smer jazdy.

Vzhľadom na námietky prednesené obhajcom obžalovaného v odôvodnení odvolania je potrebné poukázať na to, že znalkyňa svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní odstránila namietané rozpory zo strany obhajoby.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa W.. R. T. vo vzťahu k poškodenej plastovej mriežke osobného motorového vozidla obžalovaného vysvetlila, že na strane 16 znaleckého posudku je označený obrázok technicky prijateľnej polohy osobného motorového vozidla obžalovaného a bicykla v čase tesne pred zrážkou. Od tohto momentu dochádzalo k ďalším pohybom tak vozidla, ako aj poškodenej, k rotáciám a nie je možné postihnúť všetky tieto vzájomné pohyby. Pripustila, že je technicky prijateľné, že pri týchto pohyboch došlo aj k poškodeniu mriežky osobného motorového vozidla. Dodala ešte, že nemuselo dôjsť ku kontaktu vozidla s pedálmi bicykla a poloha znázornená na str. 16 (obrázok 10), bola vyhodnotená hlavne na základe záznamov videokamery na križovatke a simuláciou následnej zrážky sa vozidlá dostali do konečných polôh tak, ako boli zadokumentované na mieste dopravnej nehody a v čase dopravnej nehody. Pokiaľ ide o zodpovedanie otázky, na aký signál vchádzala do križovatky cyklistka, znalkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala, že nie je možné s absolútnou presnosťou určiť všetky hodnoty, ktoré v tom čase na mieste nehody boli. Ako znalkyňa určila technicky najprijateľnejšie riešenie z hľadiska dôkazov, ktoré mala k dispozícii. V danom konkrétnom prípade pracovala na základe fotodokumentácie z križovatky, teda obrazového záznamu kamery a taktiež z následkov nehodového deja, ako bol zadokumentovaný. Počítačovou simuláciou došla k záveru, že technicky najprijateľnejším riešením priebehu nehody bolo to, že cyklistka vchádzala do križovatky na konci zeleného signálu, ktorý mala na semafore nad sebou. Za 6 sekúnd začína zelený signál pre vozidlo obžalovaného a teda tých 6 sekúnd bol rozdiel od konca zeleného signálu pre smer jazdy cyklistky do začiatku zeleného signálu pre smer jazdy vozidla obžalovaného. Zotrvala na závere, že počas doby 6 sekúnd, by prešla vodička bicykla cca 25 metrov, čo bola dostatočná vzdialenosť na opustenie križovatky a aj koridoru pohybu vozidla obžalovaného. Na otázku obhajcu obžalovaného, z akej skutočnosti odvodila na aký signál vošiel do križovatky obžalovaný, upresnila, že na základe záznamu kamerového systému, kedy vozidlá v jazdných pruhoch vedľa jazdného pruhu vozidla obžalovaného sa pohli cca 1 sekundu po vjazde vozidla obžalovaného do križovatky. Ďalej upresnila vo vzťahu k rozhládovým podmienkam obžalovaného, že tento vchádzal ku križovatke na žltý signál, čo znamená „pripraviť sa, resp. dať pozor.“ Zotrvala na tom, že technika jeho jazdy nebola správna, lebo bola v rozpore s platnými právnymi predpismi. Pripustila, že je technicky možné, že mal možnosť vidieť cyklistku v pohybe. Znalkyňa sa taktiež vyjadrila k námietkam obhajoby pokiaľ ide o rôzne udávané rýchlosti cyklistky a to tak, že na strane 20 znaleckého posudku je uvedená odhadovaná rýchlosť cyklistky, podľa záberov z kamerového systému, ako orientačný údaj. Na strane 25 je uvedená rýchlosť, ktorá zodpovedá vekovej skupine 51 a 60 rokov, kde horná hranica je stanovená rýchlosťou 4,2 m/s, čo je viac ako 15 km/h a teda to len potvrdzuje jej údaj o rýchlosti cca 15 km/h, ktorý použila pri simulácii.

Na základe vyššie uvedeného, správne preto postupoval okresný súd, keď nevyhovел návrhu obhajcu na doplnenie dokazovania pribatím ďalšieho znaleckého posudku, keďže odvolací súd zastáva názor, že na hlavnom pojednávaní vypočutá znalkyňa zodpovedala všetky otázky, ktoré považovala obhajoba

obžalovaného za sporné a preto doplnenie dokazovania ďalším znaleckým posudkom je potrebné považovať aj z pohľadu odvolacieho súdu za nadbytočné.

Krajský súd sa stotožnil so závermi znalkyne W. R. T., ktorá vo svojom znaleckom posudku označila ako príčinu dopravnej nehody nesprávnu techniku jazdy obžalovaného spočívajúcu v tom, že vošiel do križovatky na žltý signál, vytvoril kolíznú situáciu a cyklistke prekážku, pri ktorej došlo k zrážke. Ak by aj krajský súd pripustil možnosť, že jednou z technických príčin vzniku dopravnej nehody bola čiastočne aj jazda poškodenej na žltý signál, čo v danom prípade preukázané nebolo, jednalo by sa len o spoluzavinenie poškodenej na vzniku dopravnej nehody. Na základe vykonaného dokazovania sa absolútne nemožno stotožniť s názorom obhajcu obžalovaného prezentovaným v odôvodnení odvolania v tom smere, že obžalovaný nenesie priamu zodpovednosť za ublíženie na zdraví cyklistke, keďže v tomto smere je potrebné poukázať na správne závery znalkyne, ktoré boli podrobne vysvetlené aj na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd preto opätovne konštatuje, že príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy obžalovaného, ktorý vošiel do križovatky zo súčasne svietiacim žltým svetlom pred zasvietením zeleného svetla.

Odvolací súd konštatuje, že správne postupoval samosudca okresného súdu, keď na základe výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. s tým, že obžalovaný z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a následne aj správne upravil skutkovú vetu. Nie je možné súhlasiť s názorom obhajcu, že nebola zachovaná totožnosť skutku.

Akuzačnú zásadu, v zmysle ktorej trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu na schválenie dohody o vine a treste alebo obžaloby podanej prokurátorom, dopĺňa a zvyrazňuje § 278 ods. 1 Tr. por. tým, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Viazanosť súdu obžalobným návrhom podľa § 278 ods. 1 Tr. por. pokiaľ ide o vymedzenie skutku neznamena, že by súd nemal skutok nepresne uvedený v obžalobnom návrhu vo výroku rozsudku upresniť tak, aby správne vystihol stav vecí, samozrejme, za predpokladu, že sa tým nezmení podstata skutku.

Podstata skutku je určená účasťou obžalovaného na určitej trestne stíhanej udalosti, z ktorej vzišiel následok významný z hľadiska trestného práva hmotného. Podstata skutku je zachovaná, ak je zachovaná aspoň z časti totožnosť konania alebo následku.

Skutkom uvedeným v obžalobnom návrhu sa rozumie skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie. Z uvedeného však nemožno vyvodzovať, že medzi obžalobným návrhom a skutkovým výrokom rozsudku musí byť vždy úplná zhoda. Súd musí skutok uvedený v obžalobe prejednať v celom rozsahu, pričom však má právo a povinnosť premietnuť do súdneho výroku výsledky dokazovania z hlavného pojednávania, ktoré prípadne údaje uvedené v obžalobe modifikujú ale nenarúšajú totožnosť skutku, ktorá je v zmysle konštantnej súdnej praxe zachovaná, keď je zachovaná jej podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatela a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je, relevantný z hľadiska Trestného práva. Je potrebné uviesť, že konanie obžalovaného a ani následok, ktorý tam bol spôsobený nemusia byť úplne zhodné, stačí ak sú aspoň z časti zachované v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku v porovnaní s obžalobou.

V danom konkrétnom prípade tým, že samosudca okresného súdu upravil jazdu obžalovaného do križovatky tak, že tento mal vchádzať do nej so súčasne svietiacim žltým svetlom pred zasvietením zeleného svetla, podstata skutku narušená nebola.

Správne je aj konštatovanie samosudcu okresného súdu v tom smere, že nehodnotil konanie obžalovaného ako porušenie dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Pre určenie porušenia dôležitej povinnosti v cestnej doprave je podstatné porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa § 137 ods. 2 ZCestP, ktoré spravidla má charakter porušenia dôležitej povinnosti v cestnej doprave, avšak len vzhľadom na konkrétnu situáciu tak, aby bola splnená všeobecná teória a judikatúrou vyžadovaná definícia dôležitej povinnosti. Porušením dôležitej povinnosti pri cestnej doprave (premávke) na pozemných komunikáciách je najmä také porušenie povinnosti vodiča motorového vozidla, ktoré so zreteľom na silu, rýchlosť a hmotnosť motorových vozidiel môže mať za následok

vážnu dopravnú nehodu a ktoré podľa všeobecnej skúsenosti taký následok skutočne máva. Význam porušenia ktorejkoľvek povinnosti vodiča je priamo závislý od konkrétnej dopravnej situácie. V danom konkrétnom prípade, keď obžalovaný ako vodič motorového vozidla jazdil povolenou rýchlosťou, avšak za situácie, keď bol povinný v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke a súčasne v zmysle § 9 ods. 3 písm. b/ vychádzať na križovatku na signál s plným zeleným svetlom „Voľno“ v zmysle Vyhlášky č. 9/2009 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke, je potrebné konštatovať, že nejde o porušenie dôležitej povinnosti vodiča.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že obžalovaný svojim konaním naplnil znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., tak ako to správne konštatoval samosudca okresného súdu, ktorú právnu kvalifikáciu aj dostatočne odôvodnil.

Pokiaľ ide o výrok o treste, správne okresný súd vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom v rozpätí 6 mesiacov až 2 roky. V súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. a ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorého výkon trestu obžalovanému odložil na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, ktorý trest považoval aj krajský súd za trest primeraný a zodpovedajúci zákonu. Správne súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov, keďže prečin bol páchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody poškodená MUDr. T. G. si škodu riadne a včas uplatnila a túto riadne vydokladovala a preto výrok o náhrade škody je v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového rozhodnutia v žiadnom smere, preto postupoval podľa § 319 Tr. por. a podané odvolanie obžalovaného R. N. zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.